

گفت و گوی صبا با عوامل نمایش «معرکه در معرکه»

اگر پهلوان دیدید! سلامم را به او برسانید

نمایش «معرکه در معرکه» به کارگردانی سیاوش طهمورث و تهیه‌کنندگی وحید لک از ۱۵ فروردین ۱۴۰۲ در تماشاخانه ایرانشهر بر روی صحنه است. این نمایشنامه پیش از این، در چندین دوره اجراهای موفق‌تری از سر گذرانده است. «معرکه در معرکه» نمایشنامه‌ای است به قلم داوود میر باقری که بر اساس طرحی از سیاوش طهمورث به نگارش درآمده است و داستان آن درباره پهلوانی است که در پی شکایت یک زن، از همه آنچه که در زندگی داشته حتی نام و رسم خود می‌گذرد. این نمایش که در آن سیاوش طهمورث، مجید رحمتی، نسیم ادبی، سیروس سپهری و دنیا فتحی به ایفای نقش پرداخته‌اند هر روز ساعت ۲۰ در تماشاخانه ایرانشهر سالن استاد سمندریان تا ۲۹ اردیبهشت سال ۱۴۰۲ بر روی اجراست. خبرنگار صبا با عوامل این نمایش گفت و گویی داشته است که در ادامه می‌خوانید.

سمیه خاتون
گفت و گو

مجدید رحمتی:

زندگی یک معرکه بزرگ است

مجدید رحمتی از کودکی نمایش را با تعزیه خوانی و شبیه خوانی شروع کرده است، او دانش آموخته رشته بازیگری تئاتر در از دانشگاه آزاد اراک است و حدود ۲۰ سال است در تمامی عرصه‌های نمایشی و جشنواره‌ای تئاتر فعالیت می‌کند. از مهمترین نمایش‌های او که با اقبال مخاطب مواجه شده است نمایش «کریم لوزی» به کارگردانی رضا بهرامی، «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان، «کهد تاراج» به کارگردانی غلامرضا لبخندی است. او هم‌اکنون در نمایش «معرکه در معرکه» به عنوان یکی از بازیگران اصلی در نقش بچه مرشد پهلوان به ایفای نقش می‌پردازد.

در این نمایش علاوه بر بازیگری، عمدتاً آواز خوانی هم داشته‌اید، آیا به واسطه همین تسلطتان بر آواز خوانی بوده است که برای این نقش انتخاب شده‌اید؟

خیر، من در نمایش‌های که نیاز به آواز خوانی نداشته است هم کار کرده‌ام، اما تخصص سبکی من در اجرای نمایش‌های ایرانی مانند پرده خوانی، نقالی، روحی و... است به واسطه همین بازی در سبک نمایشی ایرانی، در گروهی به نام «نبست» سالهاست که فعالیت می‌کنم گروهی که حدود ۱۵ سال است که به صورت تخصصی روی شیوه‌های اجرایی نمایش ایرانی کار می‌کند. «مجلس نقالی رومئو و ژولیت» از نمونه کارهای موفق این گروه بود که نمایش نامه‌ای از شکسپیر را به سبک ایرانی اجرا بردیم.

با توجه به سابقه‌ای که دارید اقبال مخاطب را از سبک و نمایش ایرانی چگونه دیده‌اید؟

درست است که این شیوه‌های اجرایی در زمانه امروز قدری

سیاوش طهمورث:

قهرمانی، پهلوانی نیست!

زندگی یک معرکه بزرگ است میدان این معرکه بزرگ، دنیا است. پهلوان این معرکه بزرگ آدم است. معرکه‌ای که برد و باخت آن پاکی و ناپاکی است. نمایش معرکه در معرکه با مضمونی ادعا و رجز خوانی شاگرد از منیت‌ها و پهلوانی آغاز می‌شود. شاگرد تمثال انسانی که منیت‌ها و سوره‌ها و سات پهلوانی، او را در دام خود گرفتار ساخته است، کسی که گرفتار من بودم و من هستم بشود، زندگی خود را از پیش باخته است. شخصیت اصلی این نمایش اما پهلوانی است که به واسطه اتفاقاتی که بر او حادث می‌شود، مسیر هفت خوان مردانگی و انسانیت را طی می‌کند. اتفاقاتی که چشم او را به اطرافش به زندگی باز می‌کند. او دیگر مردم را چون تماشاچیبانی که در معرکه گیری به تشویق او می‌ایستند نمی‌بیند، و از قهرمانی در معرکه کنار می‌کشد تا مرز کلمه قهرمانی و پهلوانی را در این کارزار زندگی مشخص کند، در معرکه دنیا هر کسی می‌تواند قله‌ای را در سیاست، اقتصاد در ورزش فتح کند و قهرمان آن معرکه باشد، اما معنی این فتوحات پهلوانی نیست، پهلوان نمایش «معرکه در معرکه» با قربانی کردن همه آنچه که داشته بدون اینکه نامی از پهلوانی‌اش را حتی برای خود نگه دارد، پهلوانانه زندگی می‌کند. او جایی از زندگی می‌ایستد تا میان پهلوانی و قهرمانی مرز روشنی ترسیم کند، همان جایی که انتخاب می‌کند به جای قهرمان یک پهلوان باشد. اگر کسی را پیدا کردید در اقوام، همسایه‌ها و به طور کل در مملکت که اینچنین خصلت و خلق و خویی داشت سلام من را به او برسانید.

